

- *El tèxtil i la pell, pilars de la industrialització de Mollet a mitjan segle XX. Jordi Bertran, Centre d'Estudis Molletans.*

La primera referència industrial de Mollet la trobem al diccionari geogràfic de Pascual Madoz (1845-50), on parla de l'existència d'una fàbrica de teixits de cotó. Tot i així, Mollet continuarà sent un municipi eminentment agrícola durant tot el XIX. El conreu principal són els cereals però, a partir de la segona meitat del segle XIX, s'aposta per una major especialització: cànem i patates, de reconeguda anomenada; i vinya, aprofitant l'oportunitat de l'arribada de la fil·loxera a França. Durant la segona meitat del segle XIX, s'instal·len a Mollet la fàbrica de cotó de Francesc Mateo (1861-1877) i el Cotó (1871-1963), la primera fàbrica a Mollet que incorpora el vapor com a font d'energia. En el tombant de segle, Mollet es converteix en un important pol d'atracció d'empreses forànies: la serradora –que esdevindrà farinera– dels germans Moretó (1891), la Pelleria (1897-2007) i la sedera Can Fàbregas (1900-2001).

El 1913 es funda una segona sedera, que consolida el tret diferencial seder de Mollet respecte a la resta del Vallès, amb un clar predomini de la indústria cotonera. És Can Mulà (1913-1971), una iniciativa 100% molletana, impulsada per un dels personatges més influents del Mollet de l'època: Frederic Ros.

Jordi Bertran

Jordi Bertran i Duarte és naturalista de devoció, geòleg de formació i ambientòleg de professió. En el món ambiental ha treballat en tots els vectors ambientals, tan a l'empresa privada com a l'administració pública. La passió per la divulgació del medi l'ha dut a pronunciar in comptables xerrades, a participar en multitud de sortides guiades i organitzar exposicions i jornades. És autor de nombroses publicacions sobre Mollet, el Vallès i Catalunya. Actualment treballa de tècnic d'Estudis i Recerca a l'Ajuntament de Mollet del Vallès.